

Týždeň od 26. mája do 1. júna 2012

VYSLANÍ DO SLUŽBY

TEXTY NA TENTO TÝŽDEŇ: 2 MOJ 18,13-26; MAT 7,17.18; SK 6,1-8; JAN 4,36-38; SK 15,36-40

ZÁKLADNÝ VERŠ

Ako budú kázať, ak nie sú poslaní? Ako je napísané: Aké krásne sú nohy tých, ktorí prinášajú radostnú zvesť o dobrých veciach. (Rim 10,15)

Nestačí, aby sme boli vyškolení ako evanjelizačne pracovať. Musíme aktívne pracovať pre iných.

Mnohí členovia zborov sú ochotní zúčastniť sa na rôznych seminároch o evanjelizácii. Keď sa však vrátia do svojho zboru, nikto ich nezapojí do evanjelizačnej práce. Mnohé zbory, ktoré nie sú v evanjelizácii príliš aktívne, ani netušia, že v ich strede sú pripravení ľudia. Tu a tam ponúknu niektorí z nich službu svojimi darmi. Po čase však dôjdu k záveru, že sú buď nepotrební, alebo nežiaduci. Najlepší spôsob, ako odradiť členov od akejkoľvek zborovej aktivity, je zabrániť im pracovať v oblasti, v ktorej by pracovať mohli a pre ktorú sú vybavení. Každý miestny zbor nesie zodpovednosť za to, aby odhalil, ako sa môže každý jeho člen zapojiť do evanjelizačných akcií zboru. To najdôležitejšie je nájsť priestor, kde by sa všetci, ktorí sú ochotní, mohli uplatniť.

Tento týždeň budeme hovoriť o vysielaní evanjelizačných pracovníkov a o tom, ako maximálne zapojenie členov prispieva k celkovej svornosti v zbore a k jeho rastu čo do kvality i kvantity.

PODELIŤ SA O ZODPOVEDNOSŤ

Na druhý deň si Mojžiš sadol, aby súdil ľud, a ľud stál pred Mojžišom od rána do večera. Keď Mojžišov svokor videl, čo všetko robí pre ľud, povedal: Prečo to robíš pre ľud? Prečo tu sedíš sám a všetko ľud tu musí od rána do večera stáť?... Nerobíš dobre! Veľmi vyčerpávaš seba i tento ľud, ktorý je s tebou. To je nad tvoje sily, sám to nezvládneš... Spomedzi všetkých ľudí si vyhladni schopných, dôveryhodných mužov, ktorí nenávidia úplatok. Ustanov ich nad nimi za tisícnikov, stotníkov, päťdesiatnikov a desiatnikov. Oni nech súdia ľud v každom čase... Keď Mojžiš vypočul svojho svokra, urobil všetko, čo mu radil... (2 Moj 18,13-26)

OSOBNÉ ŠTÚDIUM

Nejeden oddaný cirkevný predstaviteľ začal trpieť „syndrómom vyhorenia“, pretože nebol ochotný podeliť sa o bremeno služby s inými. Nie je to nijaký nový problém. Tento problém nevznikol v našom uponáhľanom modernom svete. Dokonca aj starozmluvný vodca Mojžiš potreboval, aby mu niekto ukázal koncept „delenia sa o vodcovstvo“. Z jeho skúsenosti a dobrej rady, ktorú mu dal jeho svokor Jetro, sa môžeme veľa naučiť.

Môžeme si len domýšľať, ako dlho by Mojžiš vydržal riadiť sa podľa svojho nereálneho pracovného rozvrhu. Ktovie, do akej miery si uvedomoval, že má k dispozícii schopných pomocníkov. Z príbehu sa dozvedáme, že tých schopných a ochotných pomôcť mu nebolo málo. Mojžiš im však musel dovoliť, aby sa zapojili. Musel sa s nimi podeliť o niektoré svoje povinnosti.

Medzi služby, o ktoré sa musíme v zbore ochotne deliť s inými, patrí aj evanjelizácia. Z Mojžišovej skúsenosti vieme, že v našom úsilí priviesť ľudí ku Kristovi je veľmi vzácna zásada dobre zorganizovanej práce, o ktorú sa delíme s inými. Mojžiš vybral mužov s dobrými vlastnosťami (v. 21) a zveril im rôzne zodpovednosti. (v. 25) Hovoriť v Božom mene bola veľmi zodpovedná úloha. Pravdepodobne preto sa Mojžiš zdráhal, keď sa mal o túto službu podeliť s inými. Aj my si uvedomujeme, aká veľká zodpovednosť spočíva na človeku, ktorý sa prihovára k ľuďom v Božom mene a hovorí im o Bohu. Evanjelizácia je vážna vec. Uvedomujeme si, že tu ide o životy ľudí. Malo by nás to viesť k tomu, aby sme si počínali veľmi opatrne. Zároveň však musíme byť ochotní zapojiť do misie a evanjelizácie aj iných.

APLIKÁCIA

- Si odhodlaný slúžiť „v každom čase“? (v.22) Vždy, keď je to potrebné? Si pripravený prijať aj menej atraktívne úlohy – ktoré sú však veľmi potrebné – v spoločnej evanjelizácii?

DOBRY STROM RODÍ DOBRÉ OVOCIE

Tak každý dobrý strom rodí dobré ovocie a zlý strom rodí zlé ovocie. Dobrý strom nemôže rodiť zlé ovocie, ani zlý strom nemôže rodiť dobré ovocie. (Mat 7,17.18)

Členovia našich zborov majú obrovský potenciál slúžiť. Mnohí sú ochotní s nadšením sa zapojiť do evanjelizačných akcií zboru. Tí, ktorí sú zodpovední za evanjelizáciu v zbere, sa však niekedy zdráhajú a nechcú im to dovoliť. Za postojom – „to môžu robiť len odborníci“ – sa skrýva strach, že niekto zo zboru by mohol urobiť alebo povedať niečo, v dôsledku čoho sa ľudia odvrátia od Krista a jeho cirkvi. Žiaľ, toto nepochopenie voči zapájaniu členov je v nás tak veľmi zakorenené, že prevláda aj vtedy, keď sú ľudia náležitým spôsobom vyškolení. Duch Svätý a zaslúbenia, ktoré dáva, nie sú určené len pre tých, ktorí nesú zodpovednosť. Sú pre všetkých, ktorí sú ochotní odovzdať sa vo viere a v poslušnosti Bohu; pre všetkých, ktorí sú ochotní zaprieť sami seba a usilovať o spasenie iných.

V Mat 7,17.18 je uvedený Ježišov výrok o strome a ovocí. Ak dobrý strom dáva dobré ovocie, mali by sme sa sústrediť na pestovanie dobrých stromov. Ako je to so všetkým, čo súvisí s našou odpoveďou na povolanie z evanjelia, najprv musíme mať vzťah s Ježišom, až potom môžeme pre neho niečo robiť. Ak budeme venovať primeranú pozornosť zmysluplnému a prehlbujúcemu sa vzťahu s Ježišom, Duch Svätý sa postará o to, aby sme prinášali dobré ovocie. Ak budeme venovať náležitú pozornosť duchovnému rastu a praktickým schopnostiam, môžeme dôverovať sebe aj ostatným, že v evanjelizačnej práci prinesieme dobré ovocie.

- **Mal si niekedy pocit, že tvoje dary a schopnosti neboli dostatočne ocenené? Čo mohlo byť príčinou? Nahliadni do svojho vnútra a presvedč sa, či chyba nebola na tvojej strane v niektorom tvojom postoji (napr. v pýche).**

OSOBNÉ
ŠTÚDIUM

APLIKÁCIA

ROZDELOVANIE ÚLOH

V tých dňoch, keď rástol počet učeníkov, helenisti začali šomrať na Hebrejov, že pri každodennom obsluhovaní zanedbávajú ich vdovy. Dvanásti teda zvolali zhromaždenie učeníkov a povedali: Nepatrí sa, aby sme my opúšťali Božie slovo a obsluhovali pri stoloch. Preto si, bratia, vyhladnite spomedzi seba sedem osvedčených mužov, plných Ducha a múdrosti, ktorých ustanovíme na túto službu. My sa však budeme plne venovať modlitbe a službe slovom... (Sk 6,1-8)

OSOBNÉ ŠTÚDIUM

Ak ľudia prejavia záujem dozvedieť sa viac o Bohu a cirkvi, musíme starostlivo vybrať tých, ktorých touto úlohou poveríme. V multikulturnej spoločnosti by sme urobili dobre, keby sme určili niekoho, kto je rovnakej národnosti a hovorí rovnakým jazykom ako záujemca; ak je to možné aj niekoho, kto patrí do podobnej vekovej kategórie. Okrem toho by sme u daného pracovníka mali brať do úvahy aj jeho duchovnú zrelosť, biblické znalosti a komunikačné schopnosti. Inak povedané, mali by sme brať vážne to, koho komu pridelieme. V prípade evanjelizácie neexistuje nijaká „univerzálna veľkosť“, ktorá sadne všetkým. Životná cesta každého človeka, podobne ako jeho duchovná cesta, je jedinečná. Napriek tejto jedinečnosti existujú v skúsenostiach ľudí podobnosti. Preto je zmysluplné snažiť sa čo najviac zladit' skúsenosti veriaceho so skúsenosťami hľadajúceho.

V knihe Skutky apoštolov 6,1-8 si všimnite, ako nasledovali udalosti po sebe: Apoštolovia sa dozvedeli o naliehavom probléme. Požiadali učeníkov, aby vybrali siedmich mužov, ktorí budú problém riešiť. Tých, ktorých vybrali, priviedli učeníci k apoštolom. Apoštolovia ich ustanovili do tejto práce kladením rúk. Počet učeníkov veľmi rástol.

Aj keď mal Štefan spolu s ďalšími šiestimi poverenými „obsluhovať pri stoloch“, nezdá sa, že by ich spôsobilosť na danú úlohu spočívala v schopnosti organizovať a rozdeľovať jedlo. Veriaci hľadali mužov, ktorí boli plní Ducha. Súčasťou ich služby po grécky hovoriacim vdovám bola totiž aj evanjelizačná práca. Novovymenovaní muži plnili v evanjelizácii ranej cirkvi kľúčovú úlohu, pretože „dali voľné ruky“ evanjelistom v prednej línii a aktívne ich podporovali v ich práci. (v. 8) Z toho vyplýva poučenie, že nech sa členovia zboru zapoja do akejkoľvek služby priamo alebo nepriamo, podporujú tým evanjelizačné úsilie zboru.

Aj keď pre úspešnú službu zboru je dôležitá zvláštna príprava a zapojenie duchovných darov aj prirodzeného nadania, osobný postoj je azda ešte dôležitejší. V Sk 16,1-5 a 4,36.37 čítame, že Timotej a Barnabáš boli ochotní urobiť na podporu služby evanjelia všetko, čo bolo potrebné. Barnabáš sa vzdal svojich osobných prostriedkov; Timotej sa podrobil obriezke, aby azda neurazil niektorých Židov.

APLIKÁCIA

- **Máš schopnosti a dary, ktoré by si mohol využiť v evanjelizačnej práci? Aké? Si ochotný urobiť všetko, čo bude potrebné?**

DUCHOVNÝ RAST

Žnec už dostáva mzdu a zbiera úrodu pre večný život, aby sa rozsievač aj žnec spolu radovali. Lebo v tomto má pravdu príslovie: Jeden rozsieva a druhý žne. Ja som vás poslal žať to, na čom ste nerobili. Iní sa namáhali a vy ste vstúpili do ich práce. (Ján 4,36-38)

Duchovne rastieme len vtedy, ak sme spojení s Ježišom. Len tým, že budeme plniť určité úlohy, hoci aj evanjelizačné, duchovne neporastieme. Zbor nemôže svojich členov „naprogramovať“ na duchovnosť. Je pravda, že ak veriaci odpovie na Božiu výzvu stať sa učeníkom, jeho osobný život s Pánom sa bude stále viac prehľbovať a upevňovať. Do svedeckej a evanjelizačnej práce by sme sa však nemali zapájať len preto, že usilujeme o duchovný rast. Ak sa do týchto aktivít pustíme naozaj s láskou k Bohu a ľuďom, všetkým zúčastneným to prinesie hojnosť duchovného požehnanja.

V tejto súvislosti sa vynára otázka: Ako si môže hľadajúci človek byť istý tým, že našiel pravdu? V Ján 7,17 čítame Ježišov princíp, ktorý pomôže všetkým, ktorí ho chcú nasledovať. „Ak niekto chce plniť jeho vôľu, spozná, či je toto učenie z Boha, alebo či hovorím sám od seba.“ Ako je to možné? Je zrejme, že ak budeme žiť v spojení s Bohom, duchovne porastieme.

Medzi počutím a konaním existuje jasná súvislosť. (Zj 1,3) Tí, čo konajú Božiu vôľu, aj keď o nej vedia málo, získajú požehnanie v podobe prehľbujúceho sa vzťahu, ktorý ich spolu s vážnym štúdiom Biblie povedie k väčšiemu zjaveniu pravdy a duchovnému rastu.

Text Ján 4,36-38 opisuje spoločnú radosť rozsievača a žnca z úrody. Mnohí vykladači uvádzajú, že učeníci žali tam, kde sial Ján Krstiteľ a Ježiš. Aj Samaritánka nepochybne zasiala semeno evanjelia medzi obyvateľmi svojho mesta. Ako veľmi sa museli spolu radosť, keď dozrela úroda „pre večnosť“. Úspech, ktorý dosiahneme spoluprácou v svedeckej a evanjelizačnej práci, vytvára puto medzi nami a Bohom, aj medzi spoluveriacimi navzájom. Keď odpovieme na Božiu výzvu a zapojíme sa do získavania ľudí pre Krista, táto duchovná blízkosť, toto puto sa upevní a prehĺbi ako prirodzený dôsledok toho, že sme súčasťou Božieho tímu.

- **Posilnil si svoju vieru osobným svedectvom, už či úspešným, alebo neúspešným? Aký dosah má svedectvo na tvoj osobný vzťah s Pánom?**

OSOBNÉ
ŠTÚDIUM

APLIKÁCIA

ŠPOLOČNÁ SLUŽBA VEDIE K SVORNOSTI

Po niekoľkých dňoch povedal Pavol Barnabášovi: Vráťme sa a ponavštevujme bratov, aby sme videli, ako sa majú vo všetkých tých mestách, kde sme hlásali Pánovo slovo. Barnabáš chcel vziať so sebou aj Jána, prímiení Marka, ale Pavol usúdil, že netreba brať so sebou toho, kto ich v Pamfýlii opustil... Došlo medzi nimi k ostrému sporu, a tak sa rozišli. (Sk 15,36-39)

OSOBNÉ ŠTÚDIUM

Existuje jav, ktorý niekedy ťažko vysvetlíme. Najlepšie ho vystihneme slovami „uzavretý kruh vplyvu“. Zapojením ľudí do služby podporíme svornosť, ktorá ich zasa povzbudí k tomu, aby sa zapojili, čo opäť povedie k väčšej svornosti. Dobré to vystihuje príslovie, ktoré hovorí o tom, že tí, ktorí veslujú, nemajú čas kolísať čln.

S postupne sa rozvíjajúcou organizáciou prijala raná cirkev niekoľko kľúčových rozhodnutí, ktoré mohli vyvolať vážne rozpory. Veriaci však podriadili svoje osobné priority úlohe, ktorou ich Pán poveril.

Keď ľudia pracujú spolu, existuje možnosť, že vznikne konflikt. Urobíme dobre, ak budeme pamätať na to, že satan sa snaží prekaziť naše spoločné dielo. Preto je namieste, aby sme sa krátko zamysleli nad prípadom v evanjelizačnej službe ranej cirkvi, keď vznikol skutočný konflikt.

V Sk 15,36-40 je zaznamenaný spor medzi Pavlom a Barnabášom. Na predošlej misijnej ceste Ján Marek odišiel od Pavla a ostatných spolupracovníkov a vrátil sa do Jeruzalema. Zdá sa, že z tohto dôvodu sa Pavol zdráhal vziať ho so sebou na svoju ďalšiu misijnú cestu. (Sk 13,13) Barnabáš sa však domnieval, že keby ho so sebou vzali, prospelo by to nielen Jánovi Marekovi, ale aj misijnému dielu. V dôsledku toho si Pavol vybral za spolupracovníka Sílasa, kým Barnabáš cestoval s Jánom Markom.

Nehádali sa kvôli tomu, čo majú robiť v misii. Nedovolili, aby im osobné nezhody prekážali v plnení evanjelizačného poslania. Radšej vytvorili dve svedecké skupiny, ktoré šli na rôzne miesta. Pavol a Ján neskôr opäť úspešne spolupracovali (pozri 2 Tim 4,11). Nedopustili, aby im vzájomné nezhody v minulosti prekazili konať misijné dielo.

APLIKÁCIA

- Spomeň si na niekoho zo zboru, s kým si v určitom konflikte. Koľko pokory a ochoty odpustiť mu a nastaviť „druhé líce“ by si potreboval, aby si sa s ním zmieril? Do akej miery budeš musieť nechať zomrieť svoje „ja“?

PODNETY NA PREHL'BIENIE

Určenie reálnych časových rámcov pre službu

Ako sme povedali v časti na minulý piatok, dvanásť mesiacov je primerane dlhé obdobie, na ktoré sa dá dopredu niečo naplánovať. V závislosti od toho, aký evanjelizačný program chceme realizovať, budú sa meniť aj určité časové rámce spolu s rôznymi cieľovými dôrazmi a prioritami. Pritom je potrebné zvážiť niekoľko všeobecných bodov:

Zdokumentujte, čo chcete počas nasledujúcich dvanástich mesiacov dosiahnuť. Spresnite svoje očakávania, čo sa týka ľudí a učeníctva, nielen dokončenia programov.

Urobte si časový plán jednotlivých aktivít. Ak uznáte za vhodné, môže byť veľmi podrobný. Dbajte však na to, aby nebol príliš stručný. Mal by obsahovať hlavné termíny školení, termíny začiatku a ukončenia programov a pevne stanovené termíny hodnotenia.

Pri dokumentovaní hlavnej fázy programu dbajte na to, aby ste spresnili, ktorí jednotlivci alebo tímy nesú v daných termínoch zodpovednosť.

NÁMETY NA SPOLOČNÉ PREMÝŠĽANIE

- Z nasledujúcich výrokov vyplýva, že Boh každého veriaceho človeka poveril nejakou úlohou. Ako uviesť tieto výroky do zborovej praxe?
- „Boh očakáva osobnú službu od každého, komu zveril poznanie pravdy pre túto dobu. Nie všetci môžu odísť ako misionári do cudzích krajín, ale všetci sa môžu stať misionármi vo svojej rodine a v susedstve.“ (9T 30)
- „Každému, koho Pán poctil svojou milosťou, zverí aj určitú službu v diele pre záchranu iných. Každý má ochotne prijať poslanie: 'Tu som ja, pošli mňa!'“ (PK 118; PK 222)